

Hermanis Paukšs

PĀRGĀJIENS

(trilleris)

Darbojas:

AMARANTA

DACE

MARUTA

EVIJA

BARBA

ZINTA

1.AINA

Amaranta un Dace divvietīgā teltī.

- Amaranta. Nu? Kā tev patīk?
- Dace. Pārgājiens? Ļoti!
- Amaranta. Un tas, ka mēs ar tevi esam divas vien šajā teltī?
- Dace. Tas taču ir normāli, ka divvietīgā teltī mēs esam divas!
- Amaranta. Protams. Bet ne jau par to es vaicāju! Tu te varēji būt divatā arī ar kādu citu. Kā tev patīk fakts, ka tu esi kopā tieši ar mani?
- Dace. Nekādas vainas! Divatā jebkurā gadījumā ir patīkamāk nekā četratā! Viegļāk saskaņot viedokļus!
- Amaranta. Tu gan proti izvairīties no atbildes!... Bet es tev atzīšos tieši – man ļoti patīk, ka esmu šai teltī tieši kopā ar tevi, nevis kādu citu no skuķiem!
- Dace. Ak tā?...
- Amaranta. Vai tevi tas nepārsteidz?
- Dace. Nē... Kāpēc lai tas mani pārsteigtu?... Katram mums ir savas simpātijas un antipātijas...

Amaranta. Šoreiz nav runa ne par simpātijām, ne par antipātijām.

Dace. Bet par ko tad?

Amaranta. Par to, ka tieši tevi es gribēju nogalināt pirmo!

Dace. Mani?... Nogalināt?...

Amaranta. Jā. Tikai tāpēc jau es jūs uzaicināju piedalīties šai pārgājienā – lai visas pa vienai nogalinātu! Un tevi – pirmo...

Dace. Kāpēc?

Amaranta. Nevaicā vairs neko... jo tas brīdis ir pienācis... Mirsti!... (*nogalina Daci*)

2.AINA

Amaranta. Man jūs jāapbēdina meitenes, Kāds pa nakti bija ielavījies manā teltī un nogalinājis Daci...

Maruta. Kāds?...

Evija. Ielavījies?...

Barba. Nogalinājis?...

Zinta. Daci?

Amaranta. Jā, meitenes – tā diemžēl ir patiesība... skaudra patiesība... Nāksies nākamnakt mums visām pārmaiņus stāvēt sardzē... Es piesakos būt pirmā... Pēc divām stundām mani nomainīs Maruta... Marutu pēc divām stundām – Evija... Eviju – Barba... bet Barbu – Zinta... Tā mēs katra būsim gulējušas astoņas stundas – pilnīgi normāli!... Vai jūs tam piekrītat?

Meitenes. Jā...

Amaranta. Tad tagad ātri - novācam teltis un dodamies tālāk!

3.AINA

Turpat pēc pāris stundām.

Amaranta (*rausta aiz kājas Marutu*). Marutiņ!... Celies!... Ir laiks!...

Maruta. Jā... (*izlien nomiegojusies*)

Amaranta. Miedziņš nāk?

Maruta. Protams...
Amaranta. Nu tad guli ar!... *(nogalina Marutu)* Guli... Tagad neviens tevi vairs nepamodinās... *(atgriežas savā teltī)*

4.AINA

Turpat. No rīta. Iznāk Evija, staipīdamās un žāvādamās, ierauga Marutu, pienāk, rausta.

Evija. Marutiņ!... Ei!... Marutiņ!... Jau rīts!... *(sastingst)* Šausmas!... *(metas uz telti)*
Meitenes!... Mostieties!... Meitenes!... Maruta ir nogalināta!...

No telts strauji izlien Barba un Zinta.

Barba. Maruta?!...
Zinta. Nogalināta?!...
Evija. Jā!... Pavisam sastingusi!... Neelpo...
Barba. Šausmas!... Kas to izdarījis?!...
Evija. Es nezinu...
Zinta. Sauksim Amarantu!
Barba un Evija. Jā! Sauksim Amarantu!
Visas trīs *(pie Amarantas telts)*. Amaranta!... Amaranta!... Amaranta!...
Amaranta *(izlien, staipīdamās un žāvādamās)*. Jā?... Kas noticis?...
Meitenes. Marutiņa ir nogalināta!
Amaranta. Marutiņa nogalināta?!...
Evija. Jā!... Es no rīta iznācu no telts... brīnījos, kāpēc viņa mani tik ilgi nemodina... Man bija kārtā dežūrēt tūlīt pēc viņas... Un skatos – te viņa guļ... bez dzīvības...
Amaranta. Stāvoklis kļūst nopietns... Ja to ir izdarījis kāds no malas... tad viņš mums seko... Bet ja nē...
Meitenes. Bet ja nē?
Amaranta. Tad slepkava ir kāda no mums.
Evija. No mums?!
Amaranta. Vai tev tas neliekas loģiski?

Barba. Jā...
Zinta. Ļoti loģiski...
Amaranta. Bet cerēsim, ka tas tomēr ir kāds no malas!
Meitenes. Cerēsim!
Amaranta. Lai šīs cerības stiprina mūs tālākajam ceļam! Novācam aši teltis un –
aidā!

5.AINA

Telšu priekšā nākamajā apmešanās vietā.

Amaranta. Nu ko – laikam laiks gulēt?...
Barba. Jā... nogurums sāk mākt...
Zinta. Vai atkal rīkosim dežūras?
Amaranta. Nez, vai ir vērts?
Barba. Nu ja - sargpostēņus tik un tā nogalina...
Amaranta. Turklāt maz ticams, ka tas ir kāds no malas...
Zinta. Kāpēc?
Amaranta. Es to instinktīvi jūtu...
Barba. Tātad tomēr kāda no mums?
Amaranta. Es tā domāju... Bet iesim nu tagad labāk gulēt!... Rīts gudrāks par vakaru! Ar labu nakti meitenes!
Meitenes. Ar labu nakti, Amaranta!

Visas salien teltīs.

6.AINA

Amarantas teltī. Amaranta viena.

Barba (*ienāk*). Amaranta...
Amaranta. Nu, nu?
Barba. Tu taču neatstāsi mani divatā ar to slepkavu!
Amaranta. Kāpēc tu domā, ka viņa ir slepkava?
Barba. Es labi zinu, ka neesmu slepkava, tu – tāpat – kas vēl atliek?

Amaranta. Vēl atliek kāds no malas.
Barba. Tu taču pati teici, ka tas ir maz ticams.
Amaranta. Maz ticams, bet nav izslēgts.
Barba. Es tomēr negribu palikt vienā teltī ar Zintu.
Amaranta. Ko viņa tur dara?
Barba. Sarijās miegazāles un guļ. Vai arī izliekas, ka guļ. Man tomēr liekas, ka viņa ir slepkava. Vai tu varbūt domā, ka slepkava esmu es?
Amaranta. Nē, es tā nedomāju. Jo es skaidri zinu, ka tu neesi slepkava.
Barba. Kā tad tu to vari zināt?
Amaranta. Tāpēc, ka slepkava esmu es! (*Nogalina Barbu*)

Četrvietīgajā teltī. Zinta guļ. Ielien Amaranta.

Amaranta. Zinta! Mosties!
Zinta. Kas ir?
Amaranta. Barba ir nogalināta.
Zinta. Bet es to neizdarīju!
Amaranta. Es zinu.
Zinta. Tātad tomēr – kāds no malas?
Amaranta. Nē. Es.
Zinta. Tu?... Tu nogalināji Barbu?!

Amaranta. Jā.
Zinta. Ā – tu saprati, ka viņa ir slepkava un tāpēc viņu nogalināji?!

Amaranta. Nē – es esmu slepkava. Es nogalināju viņas visas.
Zinta. Amaranta!... Bet kāpēc?...

Amaranta. Tāpēc, ka tas ir vienīgais veids kā es spēju sasniegt orgasmu. Bet tu taču pati saproti, ka orgasms dzīvē ir galvenais!

Zinta. Jā... es to saprotu... Vai tagad tu nogalināsi arī mani?

Amaranta. Nu protams!
Zinta. Bet kāpēc tev vajadzēja mani pamodināt? Kāpēc tu nevarēji mani nogalināt miegā?

Amaranta. Es gribēju no tevis atvadīties.
Zinta. Ak tā?... Nu tad – ardievu Amaranta!

Amaranta. Ardievu, Zinta! (*nogalina Zintu*) Šeit tagad derētu kāda morāle vai vismaz negaidīts pavērsiens, bet tā kā šai sižetā nekas tāds nav paredzēts, tad jums nāksies samierināties ar to katarsi, ko modernajam cilvēkam sniedz sērijveida slepkavības uz seksuālās patoloģijas bāzes! Aplausi!